

דף נט.

עין משפט ו.

אה"ע סימן ו סעיף א

א. כהן אסור מן התורה בגרושה, זונה, וחללה^ה. ומדרבנן אסור גם בחלוצה. וע"כ אם נשא בדיעבד ספק חלוצה^ו אין מוציאים אותה.

ב. ספק גרושה^ז בין מהנישואין בין מהאירוסין, ואפי' ריח הגט פוסל בכהונה^ח. וריח הגט היינו כגון שגירשה רק ממנו^ט או נתגרשה מכח קול^י שיצא עליה שמקודשת לפלוני. אבל גירושין על תנאי ולא נתקיים התנאי ואח"כ בעלה מת והיא אלמנה אין בגט שהיה על תנאי אפי' ריח הגט. ולפי"ז רשאי גם הכהן לגרש אשתו על תנאי ואם לא נתקיים התנאי חוזרת אליו.

עין משפט ז.

אה"ע סימן קעז סעיף ד

ד. היתה אסורה לו, אפילו איסור דרבנן, אינו רשאי לישא אותה^כ.

הגה: ה. יצא עליה שם רע, כגון שבאו שנים והעידו עליה שתבעתו לזנות אין לה קנס. אבל משום קול בעלמא שיצא עליה לא הפסידה הקנס.

ו. משמע מהשו"ע דגזרו לכתחילה גם על ספק חלוצה לכהן ועיין ברש"י יבמות כ"ד.

ז. מספק דאורייתא לחומרא, לא כן בספק חלוצה שזה ספק דרבנן.

ח. ואם נישאת תצא כ"כ בח"מ.

ט. משום שכתוב ואשה גרושה "מאישה" אפי' שאינה גרושה אלא מאישה בלבד לא יקחו.

י. והיינו מכח חומרא הצריכו גט. והמרדכי מביא להקל לכהונה משו"ת הרשב"א כ"כ הח"מ.

כ. אם איסורה מדאורייתא נלמד מהפסוק ולו תהיה לאשה, אשה הראויה לו. ואם איסורה מדרבנן אע"פ שמן התורה ראויה לו, מ"מ מהכתוב ושמרתם את משמרתו מצאו חכמים מקום לאסור שניות שפיר י"ל דממעטים א"כ גם מקרא ולו תהיה לאשה, ועוד מהלאו דלא תסור וא"כ ממועט מלו תהיה לאשה, כ"כ הב"י ובב"ש.

ל. הן אם בתחילת ביאה היה באונס ואח"כ ברצון, הן בא עליו באונס ואח"כ פעם שניה בא עליה ברצון, חייב מחמת הביאה הראשונה אע"פ שנתרצית אח"כ.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

הגה: ו. בא עליה באונס ואח"כ פתה אותה נקרא מאנס, אע"פ שאח"כ נתרצית לו ל.

דף נט:

אה"ע סימן ו סעיף ה

עין משפט ג.ד.

ח יא. זונה היינו מ גיורת ומשוחררת אפי' נתגירה או נשתחררה פחות מג' שנים, הואיל ואינה בת ישראל הרי זו זונה ואסורה לכהן. וכן יבמה שבא עליה זר אף שהיא רק בלאו עשאה זונה. ושאר חייבי לאוין או עשה אף דשאר אינן נעשות זונה אך לדעת הרמב"ם נעשות זונה פ.

ח יב. זונה היינו גם בת ישראל שנבעלה לאדם ע שהיא אסורה לינשא לו איסור השווה לכל פ כגון לכותי, עבד, ולמי שהיא אסורה לו משום

מ. גמ' יבמות ע"א וכרבנן.

ג. עיין בב"ש ס"ק כ"א. וצ"ע דתפסי בה קידושין לחומרא וא"כ הוי ספק זונה. וטעם דיבמה עשאה זונה אף דזה רק לאו משום דגזה"כ היא דלא תפסי בה קידושין. ועיין רא"ש ותוס' דף ס"ח לגבי לאו ועשה דשאר דאין נעשית זונה, והביא השו"ע דיעה זו בשם י"א. וכתב הח"מ דאין מחלוקת ורק לענין מלקות נחלקו כ"כ הח"מ ס"ק י'. ודעת הרמב"ם דחייבי לאוין דשאר השווין בכל, עשאה זונה ודעתו של השו"ע כרמב"ם מדהביא דעת הרא"ש בשם י"א. וחייבי לאוין דשאר הם: אנוסת אביו או חלוצתו של אביו, ולר"ת אף מחזיר גרושתו אחרי שנישאת. וסוטה הוי לאו דשאר. כ"כ הח"מ בס"ק י"א מפרק החולץ דף מ"ט.

ס. והראב"ד והרא"ש, ותוס' בדף ס"א חולקים וסוברים דרק מחייבי מיתות או כריתות עשאה זונה, או מעכו"ם ועבד שאין תופסין בהם קידושין, אבל לא לאוין אפי' דשאר. מ"מ לכו"ע ביאת נתין או ממזר וגר עמון ומואב פוסלין לכהונה אבל לא עושים אותה זונה לתוס' והרא"ש וראב"ד הנ"ל. ועיין במהרש"א גיטין פ"ט ע"א ד"ה בעולה על התוס' ועיין בב"ש ס"ק ט"ז.

ע. לאפוקי נבעלה לבהמה.

פ. לאפוקי מאיסורי כהונה.

צ. מקידושין ע"ז ויבמות פ"ד במשנה ובזה גלתה תורה.

ערוה. או בת ישראל שנבעלה ז' לחלל אף שהיא מותרת להנשא לו.
יג. הבא על הנדה אף שהיא בכרת לא עשאה זונה, וכן הבא על הפנוי' אף שהפקירה עצמה לא עשאה זונה ק.

עין משפט ז. אה"ע סימן ז סעיף יב
עיין לעיל עין משפט ז

ק. מרמב"ם פ' י"ט מכיון שמותרת לו הפנוי'.
ר. מבריתא יבמות צ' ע"ב, ובדף כ"ב ע"ב.